

[Justitsministeren]

grad tog afstand fra dem, der gør sig skyldige i en sådan kriminel overtrædelse. Deri er jeg enig, og det er heller ikke meningen med forslaget. Man kan da godt have sine betænkeligheder ved – hr. Hagen Hagensen var også inde på det – at man har en sådan skematisk behandling. Jeg var i sin tid meget stærkt modstander af, at man fik de faste promillegrænser, fordi jeg mente, at det ramte noget af den bevisførelse, bevisumiddelbarhed, man skal have i retten. Der var noget forkert i, at man fastsatte en bestemt straf i forbindelse med, at man kunne foretage en bestemt måling, i dette tilfælde af, hvor meget spiritus der er i blodet. Men det er vi nu kommet ind på og har haft i mange år, også under hensyn til, at disse sager ikke skulle tage meget lang tid.

Vi er gået meget langt med denne skematiske behandling, indrømmet, men det er ud fra den betragtning, at man er gået så langt, at jeg har ment, det var rigtigt at give mulighed for – når man alligevel næsten fuldstændigt kender resultatet på forhånd – en udenretslig behandling. Det er ikke en ændret vurdering eller lignende, der er tale om, hverken af spiritussager, af det yderst uheldige for vores færdselssikkerhed, der er ved spiritussager i det hele taget, eller af skematiske afgørelser, for det mener jeg gennemgående man skal holde sig fra ud fra retssikkerhedssynspunkter, men når man først har valgt faste promillegrænser, synes jeg, at dette er en logisk konsekvens.

I spørgsmålet om isolation fremkom der nogen betænkelighed ved, om det kunne gå ud over efterforskningen – hr. Hagen Hagensen havde nogle synspunkter i den forbindelse. Jeg mener, at det forslag, der er fremsat, ikke rammer efterforskningen, hvorimod de synspunkter, der fremkom fra dem, der ikke kan være tilfredse med mit forslag, efter min opfattelse ganske klart ville ramme efterforskningen. Derfor mener jeg heller ikke, at de er acceptable.

Men der har været fra hr. Jimmy Stahr og fremefter, forstår jeg, til dette spørgsmål om isolation ligesom til de to foregående forslag en tilslutning, der giver grundlag for at arbejde videre med dem. Jeg takker for, at et flertal her ved første behandling har givet udtryk for dette.

I forbindelse med isolation sagde hr. Bernhard Baunsgaard, at det forslag var sådan, at

man lige så godt kunne kassere det med det samme. Sådan forstod jeg hr. Bernhard Baunsgaard, og fru Ebba Strange havde et tilsvarende synspunkt. Begge synspunkter undrer mig. Jeg har haft lejlighed til at høre, hvad begge de ærede medlemmer har sagt om den sag igennem årene. Det er også to medlemmer af dette ting – ikke mindst hr. Bernhard Baunsgaard – der har været i en situation, hvor de absolut ikke har stået uden indflydelse på regeringer, men har haft mulighed for i mange sager at tale med en regering. Hvad er der så sket på isolationsområdet i alle de år, hvor det har været til debat? Nul og niks. Fru Ebba Strange har jo også ind imellem haft indflydelse på regeringer, ikke i så vidt omfang som hr. Bernhard Baunsgaard, men dog i begrænsede perioder.

Når der så kommer et forslag om, at vi skal gøre noget ved isolationen, siger man, at det kasserer man. Det synspunkt kan man selvfølgelig have. Jeg er bare forundret over, når man nu sætter sagen så stærkt i relief, når det er så afgørende for begge de stadig ærede medlemmer, at man så har brugt indflydelsen tidligere så ringe, som det er tilfældet. Men jeg glæder mig til at høre svaret.

Så skal jeg sige lidt om varetægtsfængsling. Jeg takker for bemærkningerne fra hr. Jimmy Stahr, ikke blot vedrørende uskadelligørelsesarresten, hvor der ikke fremkom indvendinger – det var noget, vi kunne tale om – men også vedrørende det punkt, hvor hr. Jimmy Stahr ikke kunne give tilslutning, i dag i hvert fald, til retshåndhævelsesarresten. Her kom hr. Jimmy Stahr frem med det, der også interesserer mig i den forbindelse, nemlig bekæmpelse af volden i samfundet. Han spurgte, om der er andre måder, vi kan finde frem til det på, ved en hurtigere retsforfølgning eller lignende. Det vil jeg meget gerne drøfte.

Nu er det blevet forudsagt, at jeg aldrig ville kunne få flertal for den anden del af forslaget, retshåndhævelsesarresten. Jeg har selvfølgelig hørt synspunkterne og vil da også sige, at man da ikke kan være lige gyldig, slet ikke, over for, hvad der bliver sagt i folketinget, men der er altså også nogle uden for folketinget, der siger noget i denne sag.

Hr. Bjørn Elmquist spurgte mig, om den afgørelse, der var truffet ved højesteret, ikke ville være anderledes, hvis det var sådan, at man havde gennemført uskadelligørelsesar-